

บทความจากวิทยานิพนธ์เพื่อการเผยแพร่**ชื่อเรื่อง**

(ภาษาไทย) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ภาษาอังกฤษ) THE RELATIONSHIP BETWEEN THE GUIDANCE ADMINISTRATION AND GUIDANCE PERFORMANCE IN THE VOCATIONAL SCHOOLS IN PHRANAKHON SI AYUTTHAYA

ชื่อผู้วิจัย (ภาษาไทย)

นฤมล จันทรนิยม

ชื่อผู้วิจัย (ภาษาอังกฤษ)

NARUMOL

JUNTARANIYOM

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the advisory department administration of administrators and the practices of advisory teachers in order to study relationship between advisory department administration and the practicing of advisory teachers of private vocational schools in Ayutthaya. 165 private vocational school teachers were randomly selected to be the samples. Questionnaires were used as tools in data collection. Statistical analysis was performed in terms of average standard deviation and Pearson's Product Moment Correlation.

The findings indicated that:

1. The advisory department administration of administrators is at a moderate level in all 5 points of view including: 1) following plans ; 2) evaluating the practicing and reporting to administrators ; 3) conducting annual development plan & implementation plan ; 4) appointing the board , and 5) determining the advisory policy & practicing.

2. The practicing of advisory teachers is at a moderate level in all 5 points of view ; 1) appointing officers ; 2)

monitoring and evaluating services ; 3) advising ; 4) collecting students' information, and 5) information services.

3. The advisory department administration of administrators and the practicing of advisory teachers are related to each other at a statistically significant level of .05 and the relationship is at a high level ($r = .736$)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารและการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์การบริหารงานแนะแนวและการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 165 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารโรงเรียน ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานและรายงานผลเสนอต่อฝ่ายบริหาร ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปี ด้าน การแต่งตั้งคณะกรรมการ และ ด้านการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานแนะแนว

2. การปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียน ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 งาน เรียงตามลำดับ คือ งานการจัดวางตัวบุคคล งานบริการสนเทศ งานติดตามและประเมินผล งานรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล และงานบริการให้คำปรึกษา

3. การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง ($r = .736$)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการรวมกลุ่มของสถานศึกษาที่ทำการสอนในสาขาวิชาชีพทั้งด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ที่สังกัดสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสถานศึกษาดังกล่าวประกอบด้วย โรงเรียนบริหารธุรกิจอยุธยา โรงเรียนเทคโนโลยีอยุธยา โรงเรียนเทคนิคพาณิชยกรรมอยุธยา โรงเรียน

ไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ และโรงเรียนผดุงอาชีวเสนา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการปฏิบัติงานร่วมกันให้เป็นไปตามนโยบายของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการที่ต้องสร้างร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดกระบวนการเรียนการสอน การใช้บุคลากรและทรัพยากรที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์สูงสุด และ ร่วมมือกันกำหนดแนวทางการศึกษาทางด้านวิชาชีพในระดับจังหวัด ชุมชนหรือสถานประกอบการในท้องถิ่น เพื่อการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน โดยปัจจุบันได้จัดการเรียนการสอนเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งในระดับ ปวช. จะรับผู้เรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) และในระดับ ปวส. จะรับผู้ที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) เข้าศึกษาในสายวิชาชีพ

กรมอาชีวศึกษา (2529 : 12) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของงานแนะแนวในสถานศึกษา จึงได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของงานแนะแนวไว้ในระเบียบของกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ข้อ 31 ไว้ว่า “หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้ ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ผู้ปกครองที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ และประสานงานกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาของนักศึกษา ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา วางแผนการจัดหางาน การฝึกงานให้นักศึกษา ติดต่อประสานงานกับแหล่งงานสถานประกอบการ เพื่อการฝึกงานและการจัดหางานให้นักศึกษา จัดสรรทุนเพื่อการศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา รวมทั้งติดตามและประเมินผลงานต่าง ๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษา แนะนำผลการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินผลงานต่าง ๆ ของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน วิจัยหาสาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานทำและเสนอแนะทางแก้ไขเสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้นและจัดทำรายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับขั้นปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย”

เมื่อพิจารณาจากกรอบหน้าที่และความรับผิดชอบของ งานแนะแนวในสถานศึกษา ตามที่สถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2531 : 156-157) กำหนดว่า “การแนะแนวเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้นักศึกษารู้จักตนเองและช่วยให้รู้ถึงความสามารถที่มีอยู่และนำเอาความสามารถนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อพัฒนาตนเองให้สูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในทุกด้าน” โดย แบ่งงานแนะแนวออกเป็น 3 ประการคือ 1) การแนะแนวการศึกษา 2) การแนะแนวส่วนตัว และ 3) การแนะแนวอาชีพ เนื่องจาก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและเทคนิคของการประกอบอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา วิโรเรือง วงศ์วรรณ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาในการบริหารงานแนะแนวคือ ขาดงบประมาณในการดำเนินงานแนะแนว ขาดวัสดุอุปกรณ์ ขาดการติดตามประเมินผล อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารและครูนักเรียนในโรงเรียนไม่ให้

ความสำคัญของงานแนะแนว การดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง มีสาเหตุจากการบริหารแนะแนวของผู้บริหาร โดยส่วนใหญ่ผู้บริหารจะเน้นแต่หลักสูตร ตามเกณฑ์ของ กรมวิชาการ (2545 : 22) กำหนดว่า การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารประกอบด้วย 1) ด้านการแต่งตั้งคณะกรรมการ 2) ด้านการกำหนดนโยบายและการบริหารงานแนะแนว 3) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปี 4) ด้านการปฏิบัติตามแผน 5) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานและรายงานผลต่อฝ่ายบริหาร

เมื่อพิจารณาจากกรอบหน้าที่และความรับผิดชอบของงานแนะแนวในสถานศึกษาตามที่กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดไว้จะเห็นได้ว่า ผู้ที่ทำหน้าที่งานแนะแนว จะต้องทำหน้าที่ความรับผิดชอบครอบคลุมอยู่ทั้ง 3 ด้าน คือ การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ และการแนะแนวส่วนตัวและสังคม ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมงานแนะแนวอยู่ 5 งาน คือ 1) งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) งานบริการสนเทศ 3) งานให้คำปรึกษา 4) งานการจัดวางตัวบุคคล และ 5) งานการติดตามประเมินผล แต่ในสภาพปัจจุบันการแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรอาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครู และส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการแนะแนว หรืออาจมีชั่วโมงสอนค่อนข้างมากทำให้ไม่มีเวลาในการทุ่มเทให้กับงานแนะแนวอย่างเต็มที่ อีกทั้งไม่ทราบถึงความต้องการของนักศึกษาในด้านของการบริการอย่างชัดเจน จึงเป็นสาเหตุให้การบริหารงานแนะแนวและการปฏิบัติการแนะแนวไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียน การปฏิบัติงานแนะแนวได้เหมาะสมเพียงใด ขึ้นอยู่กับการจัดระบบงานที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหาร โดยผู้บริหารต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ในการบริหารโรงเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรมวิชาการ พบว่า แนวโน้มมติใหม่ทุกคนในสังคมต้องมีบทบาทในด้านการแนะแนว ความสำเร็จของผู้เรียนขึ้นกับระบบแนะแนว นอกจากนี้ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวในสถานศึกษายังมีสาเหตุมาจากการบริหารงานที่ขาดระบบ บุคลากรไม่เพียงพอและไม่มีงบประมาณ การบริหารงานที่ดีจะต้องมีระบบการจัดการที่ดี ครูทุกคนยอมรับนโยบายของผู้บริหาร ผู้บริหารให้ความสนใจกำกับติดตามอย่างต่อเนื่องรวมถึงผู้ปกครองเข้าใจและให้การสนับสนุน

จากผลการวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า ผู้บริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียน แต่จากผลงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นและที่ผู้เขียนได้ทำการศึกษา มาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาถึงงานแนะแนวของสถานศึกษาของรัฐ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ศึกษางานแนะแนวโดยเฉพาะของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประกอบกับผู้เขียนซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายกิจการนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวทั้งในลักษณะการบริหารงานแนะแนวและการปฏิบัติงานแนะแนว จึงมีความเห็นวาระหว่างการบริหารงานแนะแนวและการปฏิบัติงานแนะแนว ในปัจจุบันจะต้องไปในทิศทางเดียวกันหรือมีลักษณะสอดคล้องกัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้เขียนมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง

การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารและการปฏิบัติงานแนะแนว ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารและการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 165 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 165 ชุด จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานและรายงานเสนอฝ่ายบริหาร ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปี ด้านการแต่งตั้งคณะกรรมการและด้านการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานแนะแนว
2. ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับดังนี้ งานการจัดวางตัวบุคคล งานการบริการสนเทศ งานการบริการติดตามประเมินผล งานการรวบรวมข้อมูล นักศึกษารายบุคคล และงานบริการให้คำปรึกษา
3. การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ จากผลการวิจัยที่ได้พบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. การบริหารงานแผนของผู้บริหาร พบว่าทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน แต่การบริหารงาน ด้านการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานแผนอยู่ระดับต่ำกว่าทุกด้าน การดำเนินงานแผนจะลุล่วงไปได้ด้วยดี จำเป็นต้องมีหลักในการบริหารงานแผนอย่าง เป็นระบบ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับรายงานการวิจัยฉบับสรุปของ กรมวิชาการ (2545 : 6, 8, 22) ที่ได้กำหนดให้มีองค์กรและคณะกรรมการรับผิดชอบงานแผนรวมทั้ง ปฏิบัติงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และการบริหารงานแผน จะต้องสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับทิศทาง และแนวทางดำเนินงาน รวมทั้งการปฏิบัติงานตามแผนของทุกฝ่าย เช่นเดียวกับ วัลนิภา ฉลากบง (2535 : 168) กล่าวว่า ผู้บริหารกับการบริหารงานแผนเกี่ยวข้องกับ การวางแผนงานหรือโครงการปฏิบัติงาน การ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานการดำเนินงาน แผนจะลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้เนื่องจากครูในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ไม่ใช่ครูแผน เป็นผู้ให้ข้อมูลไม่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับงานแผน หรือไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงาน แผน และอาจจะไม่ทราบว่าผู้บริหารปฏิบัติงานแผนอย่างไรบ้าง เพราะคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของ ตนจึงไม่สนใจจึงตอบแบบสอบถามแบบกลาง ๆ ทำให้ผลการวิจัยด้านการกำหนดนโยบายและ การปฏิบัติงานแผน อยู่ในระดับต่ำกว่าทุกด้าน หรืออาจจะเนื่องจากไม่มีการประชาสัมพันธ์ ให้กับครูในโรงเรียนทราบและไม่มีการประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้การปฏิบัติงาน ไม่ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงาน แผนไม่เห็นความสำคัญของการแผนแต่เน้นเกี่ยวกับงานวิชาการมากเกินไป เนื่องจากงาน แผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน การปฏิบัติงานแผน จำเป็นต้องมีการบริหารที่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจ มี เทคนิคและประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ผลทำให้การบริหารงานแผนของ ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับปานกลางทั้งในภาพรวม และพิจารณารายด้าน

2. การปฏิบัติงานแผนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รติกร แก้วแท้ (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า การให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการปฏิบัติงาน แผน เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้มารับคำปรึกษาเข้าใจตนเอง และยอมรับตนเอง เช่นเดียวกับ งานการรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ที่อยู่ในระดับปานกลางที่ต่ำเป็นอันดับสอง เช่นเดียวกับ คลิก (Click. 1991 : 1642-A) มีความคิดเห็นว่าเป็นหน้าที่ของครูแผน คือการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลและให้ความช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหา การปฏิบัติงาน

แนะแนวในโรงเรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งของโรงเรียน งานแนะแนวไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเอง แต่ต้องมีการเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายภายในโรงเรียน บุคคลหลายฝ่ายต้องให้ความร่วมมือ งานแนะแนวจึงจะดำเนินไปด้วยดี ประพนม จันทิม (2538 : 13-14) พบว่า การจัดการบริการแนะแนวในโรงเรียนจะประสบความสำเร็จ ต้องดำเนินการแนะแนวอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ การปฏิบัติงานแนะแนวที่จัดขึ้นต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระทั้ง 5 งาน คือ งานรวบรวมข้อมูลนักศึกษารายบุคคล งานบริการสนเทศ งานให้คำปรึกษา การจัดวางตัวบุคคลและงานติดตามและประเมินผล ซึ่งพบว่า มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ย่อมแสดงให้เห็นว่ามีความสำคัญเกี่ยวเนื่องจะขาดงานใดงานหนึ่งไม่ได้ ต้องมีการประสานงานกับฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนหรือผู้รับบริการทุกกลุ่มเป้าหมาย ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข แต่ผลการวิจัยพบว่างานการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางที่ต่ำกว่างานอื่น ทั้งนี้เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามคือ ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ไม่ใช่ครูแนะแนว และไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติงานแนะแนว ทำให้ผลการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนที่เกี่ยวกับงานบริการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลางต่ำกว่าทุกด้าน อาจจะเป็นเนื่องจากครูไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษา เพราะครูต้องทำหน้าที่ในการสอน จึงทำให้มีข้อจำกัดเรื่องเวลา ครูไม่เข้าใจไม่เห็นความสำคัญของการให้คำปรึกษา รวมทั้งครูแนะแนวและครูในโรงเรียนยังขาดการประสานงาน ที่ดี และขาดเทคนิคในการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง

3. การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กัน และ สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ วิเรืองไรวงศ์วรรณ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า การบริหารงานแนะแนวมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานแนะแนวเพราะจะต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยต้องมีการแต่งตั้งกรรมการ เพื่อจะได้มีผู้รับผิดชอบงานโดยตรง โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ควรจะให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและเกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน ส่วนการกำหนดนโยบายและการบริหารงานแนะแนว เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและทำงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้และเมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วจะต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานแนะแนวและรายงานผลเสนอต่อฝ่ายบริหาร สามารถดำเนินงานไปได้เพราะหากขาดผู้ที่ที่จะดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องตระหนักว่าทุกงานมีความสำคัญเท่าเทียมกันจะขาดงานใดงานหนึ่งมิได้ เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาต่อไป และถ้า ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานแนะแนวหรือไม่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานแนะแนว ผลการปฏิบัติงานแนะแนวก็จะไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานแนะแนวก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำหนดนโยบายให้ผู้บริหารถือปฏิบัติ โดยกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานแนะแนว ให้เป็นไปอย่างชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้เน้นการมีบทบาทของครูแนะแนวในด้านการบริการให้คำปรึกษามากขึ้น รวมทั้งกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรม เพิ่มทักษะในด้านการบริหารงานแนะแนว ทั้ง 5 ด้าน เพื่องานแนะแนวในโรงเรียนจะได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2. ด้านผู้บริหารจะต้องศึกษานโยบายที่หน่วยงานกำหนดไว้อย่างชัดเจนและนำเอานโยบายดังกล่าวไปปรับใช้ในสถานศึกษาอย่างถูกต้อง เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหา ทำการประชุมชี้แจงให้ครูใน โรงเรียนและนักศึกษาได้มองเห็นประโยชน์และกำหนดจุดมุ่งหมายของการบริการแนะแนวให้ชัดเจนสามารถปรับเปลี่ยนยืดหยุ่นได้ตามสภาพของโรงเรียน จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานแนะแนว บริการให้คำปรึกษากับครูแนะแนว และต้องติดตามประเมินผลงานแนะแนวด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านครูผู้ปฏิบัติงานแนะแนว จะต้องศึกษานโยบายการปฏิบัติงานแนะแนวของหน่วยงานเขตพื้นที่การศึกษา และนำนโยบายแนวทางการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา และนำนโยบายไปเปลี่ยนแปลงสู่การปฏิบัติงานแนะแนว ให้ถูกต้องตามแนวทางและวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานแนะแนวที่กำหนดไว้ในนโยบายการปฏิบัติงานแนะแนว

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของครูแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ควรศึกษาความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ควรศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545ก). คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ. ประถม แสงสว่าง. (2525). การบริหารการศึกษาเบื้องต้น. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปกร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

รติกร แก้วแท้. (2539). สภาพการจัดบริการแนะแนวตามความคาดหวังและตามความเป็นจริง

ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

(จิตวิทยาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
ถ่ายเอกสาร.

วัลนิภา ฉลากบาง. (2535). จิตวิทยาการแนะแนวเด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนส
โตร์.

วิเรืองไร วงศ์วรรณ. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร
ในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ).
นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปกร. ถ่ายเอกสาร.

Click, William C. (1991). **The Elementary School
Counseling's Role and Principles.** Ed.D. Dissertation.
State University of New York at Buffalo. (Online).
Available :

<http://proquest.umi.com/pqdweb?did=761516271&sid=17&Fmt=1&clientld=71090&RQT=309&Vname=PQD>.

Haingin, R. (1975). "Secondary School Guidance as Perceived
by Selected Principal in Ohio," **Dissertation Abstracts
International.** 35 : 7057-A.

Miller, Carroll H. (1971). **Foundation of Guidance.** New
York : Harper and Row.